

var alene det, der blev bestemmende med Hensyn til Spørgsmaalet, om der var Majoritet til Stede. Nu har man i det andet Ting ændret Bestemmelsen derhen, at der skal findes Flertal baade efter det, vi her vilde kalde Hartforn eller, som det paa Færøerne hedder, efter Marketal, og tillige Flertal med Hensyn til de Personer, der afgive Stemme. Det er en meget uheldig Bestemmelse, og den er heller ikke ganske naturlig, hvor Forholdet er som oppe paa Færøerne, hvor der er Jordfællesskab, hvor derfor det hele drives under et, idet den enkelte Lodtager ejer en tænkt Del, ikke en geometrisk Del af Jorden. I et saadant Forhold er det i og for sig det naturlige, at de, som have den største Del i Ejendomsretten, ogsaa maa have den afgørende Stemme. Men dertil kommer, at naar man opstiller den anden Regel, vil man faktisk i mange Tilfælde komme til, at der ikke kan tages nogen Beslutning, saa at der ikke en Gang bliver tilvejebragt de Vedtægter, som først skulle grundlægges i Henhold til Lovens § 2. Forholdet er ofte det, at i en Hauge, der f. Eks. er paa 10 Marker, ere de 8 à 9 paa Hænderne af et Par Kongsbønder, o: at disse for $\frac{9}{10}$ eller $\frac{9}{10}$ ere lodtagne i de 10 Marker, medens disse for $\frac{1}{10}$ eller $\frac{2}{10}$ ere i Odelseje, udstykket efter tænkte Dele i en stor Mængde meget smaa Lodder. Det kan altsaa være, at de 9 Marker ejes af et Par Mænd, den tiende af 20—30, og maaste atter Flertallet af disse 20—30 bor paa andre Steder. Det er en Selvfølge, at naar Forholdene ere saadanne, saa ere de, der have Interesse i en Forbedring af Driften og deslige, de, der have de store Andele, hvorimod de, der have de smaa Andele, hvoraf Udbyttet maaste er 1 eller 2 Lam om Aaret, ere temmelig ligegyldige med Hensyn til Forbedringen. Man er da udsat for at faa det Forhold, at naar man skal undersøge, om der er Stemmeflerhed for en Beslutning, er Flertallet taget efter Marketallet paa den ene Side, og Flertallet taget efter Personer paa den anden Side. Forholdet kan da blive det, at det ikke bliver muligt at tilvejebringe Vedtægter. Derfor er det, vi have jagt, og med fuld god Grund, at disse Bestemmelser ere uheldige. Det er i højeste Grad uheldigt, at man ikke har fulgt dem, der paa dette Omraade have Sagkundskab, men have troet, at man lige overfor Sagtinget kunde ordne dette Forhold efter, hvad der passede i Danmark; derved har man sat Bestemmelser ind i Loven, som gøre, at den langt fra vil gøre den fulde Nytte. Naar vi dog ikke foreslaa at vende tilbage til det, som Landstinget tidligere har vedtaget, saa

er det først og fremmest, fordi der jo skal en Ende paa al Ting, og disse Love have ligget for i flere Aar, og dernæst fordi vi have en Forestilling om, at hvis man ikke vil tage Loven, som den nu er, men vil forandre den og sende den tilbage, vi da ikke alene ikke faa Loven i Aar, men den vil være udstudt i en usikker Fremtid, maaste der kan gaa en længere Aarrække hen. Forholdene have imidlertid udviklet sig saaledes, at det er temmelig paatrængende nu at faa denne Lov, særlig med Hensyn til dens Forbindelse med den næste Lov, som staar paa Dagsordenen, nemlig om Landvæsenstommisioner paa Færøerne. Skønt Loven altsaa paa nogle Omraader ikke kommer til at gøre den Nytte, den ellers kunde, bliver der dog andre Omraader, hvor den bliver til Gavn for Færøerne. Vi mené altsaa, at det maa være forbeholdt Fremtiden, naar det maatte vise sig, at de Mængder ere til Stede, som jeg har paavist, gennem en Tillægslov at faa de nødvendige Forandringer. Med denne Motivering skal jeg paa den ærede færøiske Landstingsmands og egne Begne indstille til det høje Ting at vedtage Forslaget, som det foreligger.

Olson: Da den ærede Formand for Udvalget saa udførlig har belyst de Grunde, som have bevæget os til at gøre den Indstilling, som vi have gjort, nemlig at tage Lovforslaget uforandret, saa fyldig, at jeg ikke har noget at tilføje, saa skal jeg, idet jeg henholder mig til hans Udtalelser, kun anbefale Lovforslaget til Vedtagelse af det høje Ting.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg kan fatte mig kort, idet jeg nemlig i Henhold til de Dringer, som nu fremkom fra de to ærede Medlemmer, som særlig have Rendskab til de færøiske Forhold, ogsaa vil anbefale Forslaget til Vedtagelse af det høje Ting, saaledes som det nu foreligger, idet jeg tror, at det i alt Fald er at foretrække for, at der ingen Lov kommer i Stand. Derksom der skulde vise sig haandgribelige Mangler ved den fastslaaede Ordning, saaledes at man kan pege paa noget bestemt i saa Henseende, saa tror jeg ogsaa, efter den Stæbne, Sagen har haft i det andet Ting, at man vil kunne vente at faa de fornødne Endringer vedtagne til den Tid.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.